

Plads er optagen, men skulde Varerne føres hen midt paa Pladsen og noget længere fra Boldværket, blev det ikke nogen Nødvendighed. At man kan vinde noget Undererrum ved, at man anbringer disse Veierboder og Undersøggelseslokaliteter i en saadan ny Toldbodbygning, er sandt, og at man trænger til Undererrum, er ligeledes sandt, men de kunne ogsaa tilveiebringes paa en meget billigere Maade. Naar man kommer fra "Evensk Elæbested" — der, hvor Uhret er anbragt — ligger der en Bygning, som man paa Toldboden i Almindelighed kalder Parapluten. Den er meget hensigtsmæssig og nem at komme ind og ud af; den er tilgængelig fra alle Sider og danner et Tag over Varerne. Der er paa et andet Sted anbragt et Stur, som vel hovedsagelig afgiver Plads til Fjern, men som ogsaa hyppig afgiver Plads til Andet, og som ligger nær ved Udførselen til Amaliegade, ligesom der ogsaa ligger nogle smaa Træskure nærmere hen ved den større Plads, og der er Plads til at anbringe flere. Naar man saaledes anbringer flere Undererrum, tror jeg, at Ulemperne vilde kunne afhjælpes. Hvad Overerrum angaar, tror jeg ikke, man kan klage paa Plads, thi der er i Reglen flere Løfter tomme; men man kan jo ikke sige Andet, end at det kan være høist besværligt at maatte heise Varerne op paa Loftet. Hvorvidt man der med Held kunde bruge et Dampheiseapparat, tør jeg ikke udtale mig om, men der er dem, som mene det. Naar man altsaa vilde udvide Pladsen saaledes som antydet og vilde bygge flere let tilgængelige Varerum med Tag inde paa den store Plads, tror jeg, man vilde kunne hjælpe sig indtil Videre, og det er Foranstaltninger, som ikke vilde medføre nogen væsentlig Beføstning i Sammenligning med det, hvorefter her er Tale. Et andet Spørgsmaal er, om man ikke kunde faae nogen mere Nytte af den Bygning ved Nyttoldbod, hvor Vagten er. Jeg har ikke kunnet faae at vide, hvem denne Bygning egentlig tilhører, men, saavidt jeg veed, have baade Staten og Kjøbenhavn's Havnvesen Part i den; i alt Fald bliver den benyttet af dem begge. Toldvæsenet har imidlertid nogle Kontorer der, og jeg skulde næsten tro — skjøndt jeg ikke veed det —, at det kunde faae nogle

flere; i alt Fald er der indrømmet Plads til Folk, til hvem jeg næsten skulde tro, det ikke var nødvendigt at indrømme en saadan; dog dertil skal jeg ikke videre fordybe mig. — Der er een Ting til, som bidrager Noget til, at jeg ikke endnu kan stemme for den forlangte Bevilling, og det er Hensynet til Toldloven. Der hæver sig her i denne Sal mange Gange stærke Kløfter for Frihandelen; vi skulle gjøre Handelen mere fri, det vil sige, vi skulle gjøre Varerne ifketoldpligtige, men naar det maatte blive Tilfældet i en nærmere Fremtid, hvad Ingen kan vide — det skal ikke i nogen høi Grad blive Tilfældet ved min Stemme, men derfor kan det jo godt ske — vil dette have ikke saa ringe Indflydelse paa Toldvæsenets Behov af Lokaler, thi der er dog Forskjel paa, om man har mange toldpligtige Varer eller faa. Der er derhos et Punkt i Toldloven, som vel, da jeg næsten heller ikke tør haabe, at den vil blive færdig i Aar, ganske vist ikke vil have nogen øieblikkelig Betydning; det er Bestemmelsen om de frie Liggedage, der, saavidt jeg veed, nu ere 8, medens det er paatænkt at udvide deres Antal til 15. Dersom dette sker, vil det have en saa overordentlig Indflydelse med Hensyn til Pladsen derude, at det næsten bliver umuligt at komme ud af det med den. Toldloven foreligger vel ikke nu, men jeg har dog troet at kunne berøre det omtalte Punkt i denne Forbindelse. Hvad der er anført til Støtte for den foreslaaede Forandring, nemlig at det hyppig skulde være saa længe at løse, tror jeg dog kun vil ske undtagelsevis. — Den ærede Ordfører yttrede, at der i Udvalget var overveiende Stemning for, at Trangen var større til en ny Toldbodbygning end til en ny Postgaard, men dette kan jeg dog ikke indrømme. Den ærede Ordfører har imidlertid ikke her fortalt sig, da han ikke talte paa hele Udvalgets Vegne, men jeg vil fremstille mig som en Undtagelse, idet jeg netop tror, at Trangen er fuldt saa stor paa Postgaarden, og navnlig ere Pakkepostlokaliteterne saa indskrænkede og knebne, at det grænses til det Uansændige; dette Indtryk har jeg faaet. Forøvrigt har Betænkningen omtalt, at man i denne Henseende havde paatænkt at komme Finansministeren i Møde med en mindre Bevilling,